

Kan C.J. Townsend gerechtigheid brengen?

**JILLIANE
HOFFMAN**

THRILLER

REGELS VAN HET SPEL

1

Een match met Kal op 22.02.18

Kal: Gaan we wat drinken? Ik wil je graag in het echt zien. Zoals je bent.

Lana: Waar?

Kal: Waar je maar wilt. Ben je echt zo hot als op je foto's?

Lana: Betrapt! Ik ben een trol! Het zijn foto's van een vriendin!

Lana rolde met haar ogen en schoof haar zonnebril weer omhoog op haar neus. Ze verveelde zich, een slecht teken. Ze viste een Marlboro uit het pakje in haar strandtas, kromde beschuttend haar hand om de zippo en stak de sigaret aan. Het strand rook naar zee en zonnebrandcrème. En naar marihuana. Een paar handdoeken verder wapperde een vlag van de University of Wisconsin. Daar ging een joint rond, nam ze aan.

Kal: Ik weet wel een paar hele slechte pick-up lines...

Lana: Laat horen.

Ze trok haar bikinitopje wat omhoog en keek er eens onder. Zelfs in het felle licht zag ze dat ze begon te verbranden. Zuchtend draaide ze zich op haar buik, wierp nog een blik op haar mobiel en trok een grimas.

Kal: Heb je koorts? Je lijkt zo hot...

Ze nam een haal van haar sigaret en typte met een lange rode nagel haar antwoord.

Lana: LOL. Ik lach me dood. Nu ik.

Kal: Ben benieuwd. Maak me gek.

Lana: Ik brand van verlangen... om hiermee te stoppen.

Ze tikte op het vlaggetje en de *unmatch*-knop. Tot nooit meer ziens, Kal, 25-jarige ondernemer met je wasbordje.

Vijf kostbare minuten van haar leven verspild. Het laatste waar Lana in haar vakantie behoefte aan had was een date met een loser. Niet dat ze de illusie koesterde om via Tinder haar droomprins te vinden, maar als ze met iemand afsprak, moest hij toch minstens kunnen spellen en geen goedkope teksten van het internet jatten. Die platte buik was natuurlijk ook niet van Kal, want op de twee profielfoto's van een naakt bovenlijf was geen gezicht te zien. 'Ondernemer' zou wel een eufemisme zijn voor werkloos. Geen geld voor een etentje voordat hij in haar broekje wilde.

'Gaan we?' Elisha kwam overeind op haar handdoek en hield een hand boven haar zonnebril terwijl ze de kring rondkeek. Het was het eerste woord dat iemand in twintig minuten had gesproken. Daarom had Lana de tijd gedood met haar mobiel. Hoewel er tussen de handdoeken maar een paar centimeter zand lag, had ieder van het vijftal net zo goed op een eigen eiland kunnen liggen. Ze bleken namelijk helemaal niets met elkaar gemeen te hebben. Dat is het probleem als je een reis boekt zonder iemand van je reisgenoten goed te kennen. Maar iedere New Yorker wil in maart nu eenmaal naar het zuiden, en toen iemand op de gang van Lana's studentenflat riep dat ze nog een vierde vrouw zochten voor Miami, had Lana spontaan geroepen: 'Ja, hier!' Maar kort daarop was er ruzie uitgebroken tussen Serene en Elisha, de twee 'vriendinnen' die de reis organiseerden, en Sydney, het derde meisje, was alleen meegevraagd om de vakantiewoning vol te krijgen. Op het laatste moment was Patti als vijfde uitgenodigd, voor het geval iemand zou afzeggen. Al na de vliegreis van twee uur was duidelijk dat ze elkaar helemaal niets te zeggen hadden.

'Nog niet. Ik wil nog even met mijn rug in de zon, anders ben ik maar aan één kant bruin,' zei Lana. 'Maar nemen jullie rustig een Uber terug.'

'Wat doen we vanavond?' vroeg Serene, die om een of andere reden goedkoop overkwam.

'De Bolero Room?' opperde Elisha. 'Die schijnt wel leuk te zijn.'

'De Bolero Room is in Wynwood, een behoorlijk gevaarlijke buurt,' protesteerde Serene. 'Laten we maar naar het Edition Hotel gaan. Die

hebben een disco in de kelder, met een bowlingbaan. Bovendien is het op donderdag Ladies Night, dus hebben we gratis drinken.'

'Of een club? De LIV? Of de Wall Lounge? We zijn in Miami, dames,' merkte Patti op. Lana vermoedde dat Patti bi was en een oogje op Sydney had.

'Ik heb het niet zo op clubs,' verklaarde Sydney, die ondanks haar rozegeverfde haar en bonte tatoeages op beide armen de saaiste was van het stel. Of misschien wekte haar wilde voorkomen verkeerde verwachtingen.

'Ik heb dorst,' zei Lana, met een blik over het drukke strand. 'Misschien is hier ergens een bar met een zwembad om even op te frissen. Iemand?'

'Nu?' vroeg Sydney, alsof ze iets belangrijkers te doen had. Als het aan haar lag, zouden ze op expeditie door de moerassen van de Everglades zijn gegaan om op alligators te jagen en de Monkey Jungle te zien. Vervelende trut.

'De Clevelander heeft een zwembad,' zei Elisha. 'Dat is niet zo ver.'

'Het zwembad van de Standard is top. Ik las zoiets in *The New York Times*,' meldde Patti, de enige met wie Lana een beetje kon opschieten. Ze leek zich net zo te vervelen als zij. 'Ze hebben een ijskoud bad van zo'n tien graden. Als je daar een duik neemt, staat je hart stil en komt de barman je reanimeren met een seksmassage.'

'Seks?' vroeg Lana. 'Dat klinkt al beter. Waar is dat zwembad? Kom op!' Elisha giechelde verlegen.

'Bij de Standard kost het al honderd dollar om binnen te komen,' protesteerde Serene.

'Toch klinkt het interessant. Alles beter dan die badgasten hier. Je kan wel zien dat het voorjaarsvakantie is,' bromde Lana. De blowende studenten uit Wisconsin waren niet de enigen met een universiteitsvlag. Die vaantjes wapperden overal, en de gemiddelde leeftijd hier moest tweeëntwintig zijn.

'Nou en? We hebben zelf ook voorjaarsvakantie, Lana. Wat is je probleem?' vroeg Serene. 'Voel je je soms beter dan de rest?'

'In de Clevelander is het ook niet anders,' zei Patti zuchtend. 'Ze hebben wel een zwembad, maar daar komen alleen toeristen.'

'Als het maar niet van die losers zijn,' vond Lana en ze keek eens over haar schouder. 'Misschien vind ik iemand die met me wil tongen en mijn rug insmeert. Geheel vrijblijvend.'

‘Straks loop je nog wat op, Lana,’ zei de preutse Elisha, nog steeds met die ongemakkelijke grijns.

Lana rolde weer met haar ogen. ‘Daar heb je antibiotica voor.’

‘Maar ik héb geen honderd dollar,’ klaagde Serene. ‘Ik moet iemand zoeken die mijn drankjes betaalt, waar we ook heen gaan. Ik ben bijna blut.’

‘Wie vliegt nou naar Miami zonder geld op zak, idioot?’ siste Elisha tegen haar voormalige beste vriendin. ‘Allemachtig, Serene. We slapen al in North Beach, tussen al die mummies!’

‘Ja, omdat we gratis in dat appartement van mijn oma kunnen logeren, Elisha!’ beet Serene terug. ‘We zijn studenten. Ik kan niet vijfhonderd dollar per nacht voor een hotelkamer betalen en nog eens twintig dollar voor iedere mojito. Ik probeer verstandig te zijn. Ik eet bij Taco Bell en tank me eerst vol met goedkope wijn voordat ik de stad in ga.’ Ze keek naar Sydney, die lachend haar hoofd schudde. ‘Jij hebt ook geen cent, Sydney. Dus doe maar niet alsof deze vakantie jou te min is. Ik weet ook wel dat je bijna rood staat.’

Lana stak nog een sigaret op en pakte de laatste Mike’s Hard uit de afzichtelijke styropor-koelbox die Serene uit het appartement van haar oma had meegesleept naar het strand. Ze vroeg niet eens of iemand anders nog een biertje had gewild. Dan zou er nog meer ruzie zijn gekomen. Lana vroeg zich al af of ze niet beter in haar eentje naar de Clevelander kon gaan toen haar mobiel weer geluid gaf.

Ze keek op de display. Een berichtje van Tinder.

It’s a match!

Jij en Reid hebben een klik.

2

Ze vond hem nu al leuk. Niet onmogelijk dat hij haar het leven zou redden voordat ze doodging van verveling. Ze klikte op de profiel-foto: Reid, 30, business-manager. En hij bevond zich op nog geen kilometer afstand. Interessant. Ze scrolde door de foto's. Een mooie kop met haar en een gespierd lijf. Deed aan krachttraining, kwam graag in clubs, dronk bij voorkeur Martini. Opeens stuiterde er een tennisbal over haar scherm.

De bal ligt bij jou!

Lana: Leuk!

Reid: ☺ ☺ ☺... Hallo!

Lana: Hé daar. Verveel je je net zo erg als ik hier?

Reid: Au. Dat klinkt pijnlijk. Ik verveel me nooit en ik ben ook nooit vervelend.

Lana: Goed om te weten.

Reid: Maar ik moet zeggen dat je mijn aandacht hebt afgeleid van... andere dingen. Leuke foto's.

Lana: Dat hoor ik vaker.

Reid: Waarom verveel je je? Dit is South Beach. Genoeg om je te amuseren...

Lana: Ja, maar alleen met de juiste mensen.

Reid: Dus je bent met de verkeerde vriendinnen?

Lana liet haar blik over het drukke strand glijden.

Lana: Wie zegt dat ik met vriendinnen ben?

Reid: Je bent toch niet in je eentje op vakantie? En ook niet met je vriend.

Lana: Ik zei ook niet dat ik op vakantie ben.

Reid: Je komt uit New York, het is februari en je bent in South Beach.

Lana: Misschien werk ik hier wel.

Reid: Ja, wie weet.

Lana: Misschien ben ik hier wel alleen.

Reid: Dat zou jammer zijn. En niet geloofwaardig, Instagram-influencer.

Lana: Blijkbaar heb je mijn profiel gecheckt.

Reid: Ik denk dat je model bent. Je ziet er geweldig uit.

Lana: En business-manager betekent politieman, volgens mij. Want zo klink je wel.

Reid: LOL. Wat is daar tegen?

Lana: Ik hou van rollenspel. En van uniformen. En van mannen met een zwaar wapen.

Reid: Ik kan zijn wie je wilt.

Lana: Dat hoor ik graag. Kom me maar redden, meneer de politieman!

Reid: Je hebt dringend behoefte aan wat spanning, zo te horen.

Lana: Heb je een idee?

Reid: O, ideeën genoeg.

Lana: Ja? Noem eens wat.

Reid: Ik ben vanavond uitgenodigd voor een feestje.

Lana: Aha.

Reid: Hét feest in Miami vanavond. Iedereen wil erheen, maar de gastenlijst is heel exclusief en ze controleren streng bij de deur. Je moet een NDA ondertekenen voordat je naar binnen mag.

Lana: Een wat?

Reid: Een NDA, een geheimhoudingsverklaring.

Lana: Ach, lul niet.

Reid: Ik meen het.

Lana: En waarom vertel je mij dat?

Reid: Omdat ik die bikini heel sexy vind.

Lana: ??

Weer keek Lana om zich heen. Ze kreeg een vreemd gevoel. Hield hij haar in het oog? Overal waren mensen. Een paar van de blowers uit Wisconsin staarden haar kant op. Sydney was van haar handdoekeneiland gekomen en stond te praten met wat jongens die hackysack speelden.

Reid: Je profielfoto. Lekker lijf.
Lana: Ik ben wel wat meer dan een lekker lijf.
Reid: Ja, dat zal best. Je hebt ook een knap smoeltje.
Lana: Ik dacht dat je me wilde meenemen naar een exclusief feestje waarover ik niemand mag vertellen?
Reid: Ja, dat wordt spannend. De tijd van je leven.
Lana: Maar waarom zoek je op Tinder naar een date?
Reid: Naar zo'n party ga je alleen met een mooie meid die er zin in heeft. Bovendien kun je er goede contacten opdoen.
Lana: Hoezo?
Reid: Je bent toch model?
Lana: Dat heb ik nooit gezegd.
Reid: Nou ja, influencer. Ik heb je ook gevonden op Instagram. Je bent heel actief. Een opkomende ster.
Lana: Dus toch een politieman.
Reid: Misschien ben ik gewoon geïnteresseerd.
Lana: Ga door.
Reid: De mensen op dat feest kunnen je leuk werk bezorgen. Echt werk, waarmee je naam maakt.
Lana: Wie dan?
Reid: Niet zonder NDA. Dat zijn de regels.
Lana: Je zegt maar wat.
Reid: Alleen die saaie vriendinnen van je zijn een probleem, als die mee willen. Ik weet niet of ze wel geschikt zijn voor dit feestje. LOL.
Lana: En hoe doen we dat? Geef je me het adres?
Reid: Nee, ik stuur je een auto.

Weer dat rare gevoel.

Lana: O ja? Wat voor een auto dan? Een Uber?
Reid: LOL. Een Mercedes-Benz stretchlimo. Daar zit ik al in, dan kunnen we kennismaken.
Lana: Dus je wilt met me pronken?
Reid: Nee, ik wil een leuke avond met je hebben. Wij samen. Je zal je heus niet vervelen.
Lana: Bluf.
Reid: Ik citeer alleen mijn fans. Serieus. Je vond mijn foto toch leuk?

Lana: Dat is waar.

Reid: Kun je je vriendinnen lozen?

Lana: Natuurlijk. Ik hoef geen concurrentie. En op een feestje zijn ze heus niet leuker dan nu.

Reid: LOL

Lana: Mag ik op die party wel praten met al die mensen over wie ik mijn mond moet houden?

Reid: Ja, natuurlijk. Jij gaat vanavond de show stelen, dat weet ik zeker. Als je mij maar niet dumpt voor iemand anders. Dat zou heel dom zijn.

Lana: Je bent zeker nog nooit belazerd op Tinder?

Reid: Hoe bedoel je?

Lana: Je kent me niet eens, maar toch denk je dat ik ben wie ik zeg. En dat mijn foto's niet zijn gemanipuleerd. LOL.

Reid: Ze zijn echt. Dat weet ik gewoon.

Lana: O ja? Hoe weet je dat?

Reid: Daar heb ik een goed instinct voor. Ik laat me niet belazeren.

Lana: Praatjesmaker.

Reid: Jij houdt van de camera, dat zie ik. En nog belangrijker, de camera houdt van jou.

Voor de derde keer keek ze om zich heen, een beetje onbehaaglijk. Waarom eigenlijk? Waarschijnlijk omdat ze op Tinder nog nooit iemand was tegengekomen die in staat was tot een leuk gesprek. Of die haar uitnodigde voor een feestje met vips. Misschien was hij zelf wel beroemd en had hij haar al gevolgd omdat hij haar aan belangrijke mensen wilde voorstellen. Dat kon een verklaring zijn. Dan leek het ook logisch dat hij haar achtergrond had gecheckt.

Lana: Zijn jouw foto's wel echt? Ben jij wie je zegt?

Reid: Ik belazer je niet. En je zal je niet vervelen, dat beloof ik je!

Lana: Dan moet het vandaag mijn geluksdag zijn. Wat trek ik aan?

Reid: Laat zien wat je hebt. Mooi en sexy. Dit wordt dé party!

Kleed je aan alsof er overal camera's staan...

Lees verder in Regels van het spel

Eerste druk mei 2020

Oorspronkelijke titel *Nemesis*

Copyright © 2019 by Jilliane Hoffman

All rights reserved including the rights of reproduction in whole or in part in any form.

The moral right of the author of this work has been asserted in accordance with the
Copyright, Designs and Patents Act 1988.

Copyright © 2020 voor deze uitgave Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Vertaling Jan Smit

Omslagontwerp Marry van Baar

Omslagillustratie © Jovana Rikalo / Trevillion Images

Opmaak binnenwerk V3-Services v.o.f., Baarn

ISBN 978 90 261 5049 4

ISBN e-book 978 90 261 5050 0

ISBN luisterboek 978 90 261 5296 2

NUR 332

www.uitgeverijdefontein.nl

Uitgeverij De Fontein vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Alle personen in dit boek zijn door de auteur bedacht. Enige gelijkenis met bestaande – overleden of nog in leven zijnde – personen, anders dan die in het publieke domein thuishoren, berust op puur toeval.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, elektronisch, door geluidsopname- of weergaveapparatuur, of op enige andere wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.